

Международните контакти в областта на науката са мотивирани и от много вътрешнонаучни фактори като стремеж за увеличаване на знанията, размяна на методически умения, информация, данни и стимулиране на професионалното развитие. Този тип контакти получава правителствена подкрепа във всички страни. Междуправителствените програми като например научната програма на Европейската общност допълнително ускоряват международното научно сътрудничество. Резултатите от тези програми могат да бъдат използвани за определяне на приоритетните изследователски области в научната политика, за установяване на допълнителни извъннаучни връзки между отделните страни.

Нарастването на мащабите и разнообразието на формите на международно сътрудничество през последните десетилетия съществено промениха облика на науката, стимулирайки многобройни изследвания на различните аспекти на това явление. Увеличаването на интереса в международни проекти и съвместни програми предизвиква интерес от страна на управляващите органи на науката, за които е важно да бъде предоставена адекватна информация на основата на обективни методи за анализ на международните научни контакти. В последно време и в България значително нарасна интересът към резултатите от наукометричните изследвания, които дават такава възможност.

През 1989 г. Организацията за икономическо сътрудничество и развитие (OECD) посвети на този въпрос отделна глава в своя FRASCATI Manual, озаглавена "Измерването на научно-техническите дейности", като потвърди по-нататъшната интеграция на библиометрията с научния анализ (Bibliometric Analysis, 1989, с. 49-51), а през 1995 г. беше издадено самостоятелно специално ръководство за използване на библиометрията за целите на анализа на науката и научната политика (Understanding Bibliometrics..., 1995).

МЕТОДОЛОГИЯ И ИН- ФОРМАЦИОННА БАЗА НА ИЗСЛЕДВАНЕТО

Сред актуалните задачи на така сформиралата се обширна област на изследвания важно място заема задачата за измерване на международното научно сътрудничество и формирането на показатели, позволяващи получаване на разгърнатата представа за динамиката и структурата му. Удобен и продуктивен подход за постигането на тази цел е използването на данните за международно съавторство в научните публикации като показател за сътрудничество между страните в сферата на науката. Съвместната научна дейност на учените обикновено завършва със съвместни